

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 614/2020
19.11.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Миодрaг Јањић, адвокат из ..., против тужене „АИК БАНКА“ АД из Београда, ради дуга, одлучујући о сукобу месне надлежности између Првог основног суда у Београду и Основног суда у Нишу, на седници одржаној 19.11.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету, **МЕСНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Основни суд у Нишу.

Образложење

Основни суд у Нишу, решењем П 2201/20 од 24.08.2020. године, огласио се месно ненадлежним за поступање у овом предмету и одлучио да по правноснажности решења списе предмета уступи Првом основном суду у Београду на даље поступање, као стварно и месно надлежном суду. У образложењу је указао, да како су странке уговором о готовинском кредиту у случају спора споразумеле и о месној надлежности основног суда према седишту банке, које је у Београду, да је за даље поступање у овом предмету месно надлежан основни суд у Београду, због чега је на основу члана 15. и 65. Закона о парничном поступку, одлучио као у изреци.

Први основни суд у Београду, није прихватио месну надлежност, већ је уз допис П 45992/20 од 19.10.2020. године, списе предмета доставио Врховном касационом суду, ради одлучивања о сукобу месне надлежности. У образложењу је указао, да сматра да је месно надлежан за поступање Трећи основни суд у Београду, према споразуму о месној надлежности, с обзиром на то да се седиште тужене налази на подручју Градске општине Нови Београд, Булевар Михаила Пупина бр.115-ђ, на основу одредби члана 40. став 2. и 65. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је одлучујући о сукобу месне надлежности на основу члана 21. и 22. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 49/13 - УС, 74/13 - УС, 55/14, 87/18 и 18/20), а у вези одредбе члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 116/08, 104/09, 101/10, 31/11, 78/11, 101/11, 101/13, 40/15, 106/15, 13/16, 108/16, 113/17, 65/18 - УС, 87/18 и 88/18 - УС), утврдио да је за поступање у овом предмету месно надлежан Основни суд у Нишу.

Тужба је поднета 19.05.2020. године. У тужби је наведена вредност предмета спора у износу од 14.250,00 динара. Предмет тужбеног захтева је утврђење апсолутне ништавости одредбе члана 5. став 1. алинеја 1. Уговора о кредиту закљученог 08.04.2016. године између тужиле као корисника и тужене као даваоца кредита и да се обавезе тужена да плати тужили износ од 14.250,00 динара. Уз тужбу је приложен уговор о кредиту закључен 08.04.2016. године, између парничних странака, којим је предвиђено да је у случају спора по овом уговору надлежан суд у складу са законом (члан 17.).

Одредбом члана 19. став 2. ЗПП је прописано, да, ако се тужба не доставља туженом на одговор, суд ће по службеној дужности да се огласи месно ненадлежним у року од осам дана од дана пријема тужбе. Одредбом става 3. овог члана, да, суд може да се по приговору месне ненадлежности туженог огласи месно ненадлежним у року од осам дана од дана пријема одговора на тужбу. Одредбом става 4. овог члана, да, ако се тужба не доставља на одговор, тужени може да истакне приговор месне ненадлежности најкасније на припремном рочишту, односно првом рочишту за главну расправу, ако се припремно рочиште не одржава, а пре упуштања у расправљање, о чему суд мора да одлучи у року од осам дана од дана изјављивања приговора.

Одредбом члана 40. став 2. ЗПП је прописано, да, за суђење у споровима против правних лица, опште месно надлежан је суд на чијем се подручју налази њихово седиште, према извештају Агенције за привредне регистре.

Одредбом члана 65. став 1. ЗПП, је прописано, да, ако законом није прописана искључива месна надлежност неког суда, странке могу да се споразумеју да им у првом степену суди суд који није месно надлежан, под условом да је тај суд стварно надлежан. Одредбом става 3. овог члана, да, споразум из става 1. и 2. овог члана производи правно дејство само ако је састављен у писаном облику и ако се односи на одређени спор или више спорова који сви проистичу из одређеног правног односа. Одредбом става 4. овог члана, да, исправу о споразуму тужилац мора приложити уз тужбу, а тужени уз приговор ненадлежности.

Одредбом члана 472. став 1. ЗПП је прописано, да, у поступку о споровима мале вредности не доставља се тужба туженом на одговор.

Према томе, како се у конкретној ситуацији ради о спору мале вредности у смислу одредби члана 468. ЗПП и тужба не доставља туженој на одговор, Основни суд у Нишу није могао по службеној дужности да се огласи месно ненадлежним, с обзиром на то да за ову врсту спора није прописана искључива месна надлежност и да се тужилца подношењем тужбе Основном суду у Нишу определила за тај суд, због чега је тај суд и даље месно надлежан за поступање у овом предмету.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 21. и 22. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић